

BR PASCAL de BLOCK
geboren te Gent op 10 juni 1921
overleden te Oostakker
op 3 oktober 2009

Achiel was een rasechte Gentenaar, kende alle straten, stegen en pleintjes van zijn stad. Zijn eerste jaren bracht hij door in de Voskenslaan, later verhuisde hij naar de Voormuide.

Tijdens de Tweede Wereldoorlog (1940-1945) werd hij reeds vanaf 1942, zoals velen van zijn generatie, verplicht tewerkgesteld in Duitsland. Hij werkte in een industriële bakkerij te Hannover. Pas na de oorlog, in 1945, kon hij terugkeren en dit, zoals hijzelf vertelde, in erbarmelijke reisomstandigheden.

In 1951 kwam hij naar onze congregatie en van 1952 tot 1957 vervulde hij de taak van opvoeder met tact en zorg tegenover leerlingen en collega's in de Humaniora te Oostakker.

Vanaf 1957 tot 1968 deden de oversten beroep op zijn diensten voor verscheidene kloostertaken: portier, gastenbroeder en tegelijkertijd koster in de grote kapel van het instituut. Intussen zocht Broeder Pascal naar een meer passende invulling voor zijn kloosterleven. Hij liep enkele jaren cursus voor bejaardenzorg bij het "Verbond der Verplegingsinstellingen van Caritas Catholica" te Brussel waar hij ook het einddiploma behaalde.

Vol toewijding werkte hij in die functie in het rustoord "Ons Zomerheem" te Zomergem (1969-1970). Een verblijf in een van onze conventen had zijn voorkeur en op die manier werd hij bejaardenhulp in het rustoord "Sint-Jozef" te Kortrijk (1970-78), met een vast verblijf in het plaatselijk broederconvent.

Dit waren de gelukkigste jaren van zijn broederleven en ondanks het zware werk kon hij zich als religieus en als zorgverstrekker helemaal geven aan de anderen. Na de opheffing van het convent te Kortrijk (1972) logeerde hij tijdens de weekends in ons convent te Ronse.

Toen in 1978 uitgekeken werd naar bijkomende hulp voor verpleging in het Instituut te Oostakker, kwam hij bereidwillig terug, eerst in dienst van de algemene ziekenafdeling van het Glorieux-Instituut en tot 1989 op de ziekenboeg in het broederhuis.

Br. Pascal voelde zich thuis in de kerk en de kapel. Tot 2001 was hij tijdens het weekend en bij speciale gelegenheden de rechterhand van de pastoor in de Sint-Bernadette-parochie en vanaf 1984 tot enkele maanden voor zijn overlijden was hij de koster van de grote kapel en de conventskapel te Oostakker. Zo was hij tijdens de laatste periode van zijn leven het best gekend: broeder-koster. Zijn inzet ging in de eerste plaats naar het spirituele, maar hij had eveneens oog voor het onderhoud van gewaden, vaten, boeken e.d. Zelfs bij het poetsen was hij de eerste en de laatste om het personeel bij te staan. Ook als lector in de eucharistie en de andere vieringen en bij het getijdengebed was hij met zijn krachtige stem een voortrekker.

Br. Pascal was een religieus in wie gebed en actie in elkaar vloeiden, en met een grote devotie voor Maria. Zijn leven was één dienst aan God en de evenmens. De recent voorbije maanden ging hij moedig zijn lijdensweg en vond troost in het gebed en de talrijke bezoeken van de medebroeders die hem tot in zijn laatste uren bijstonden. Ook de artsen en verplegers was hij zeer dankbaar. Misschien kan hij nu in de hemelse sferen zijn geliefd werk zonder kommer voortzetten, voor altijd opgenomen in Gods oneindige liefde.

Br. René Gogne